

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 24 Lei
 Pe jumătate 12 Lei
 Un număr 50 bani.

Iese odată la săptămână.

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Alba-de-jos.

Director: **Alexandru Lupeanu-Melin.**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 2 Lei
 a două și a treia oră 1.50 Lei

Țară bogată

Un englez vorbind despre România.

O mare gazetă din Londra scrie lucruri minunate spre România. Un gazetar englez spune despre țara noastră, că e plină de bogățiile lumii. Fântânile de petrol ale României ascund în gâtlejule lor comori neprețuite. Mănturile țării românești sînt unele dintre cele mai bogate din întreaga Europă. Pădurile ei au atîta lemn de lucru și de foc, că ajunge pentru un îngust colț de lume. Viile României sînt izvor nesecat de vin, iar pescăriile dau hrană și venituri măsurate. Vitele cele mai bune, cu tot belșugul de pășune pe care îl dau ele, sînt la pereche nicăiri. Bababia e o grădină mărită, cum nu se mai află în altă parte. Singur din tutun România scoate comori fără număr.

România este o țară bogată, cum puține se pot lauda a fi sub soare.

Și, spune englezul mai departe, că această țară binecuvîntată de Dumnezeu este astăzi, ce-i drept, într-o stare cam sdruncinată, dar nu este nici un pericol de îngrijorare pentru viitorul ei. Românii sînt un popor tînăr, cari în șaiszeci ani de când s'au pus temeliiile țării de astăzi au făcut minuni de înaintare. Țara românească are deo-

camdată lipsă grabnică de căi ferate bune, de trenuri, cari să-i miște bogățiile îngrămădite în măruntaiele pămîntului, în brazdele ogoarelor și în desișurile codrilor și, în scurtă vreme, România va fi o binefacere pentru întreaga Europă.

Cam așa o aduce din peană gazetarul dela Londra, vorbind despre țara noastră.

Că România este o țară plină de comori, prea bine o știm și o vedem noi înșine. Inșă totuși deosebit de bine ne cade, când vin chiar și străinii și adevăresc cunoștințele noastre. Se înțelege, că ei ne caută și ne laudă pentru foloasele pe cari ar putea să-le aibă din prietinia pe care ne-o îmbie.

Spusele lor sînt binevenite înșă, pentru că ele au darul să ne deschidă și mai bine ochii asupra bogățiilor pe cari ni-le-a dat Dumnezeu, după cari oftînd alții, noi mai bine le vom știi prețui, mărindu-ne iubirea față de plaiurile și hotarele cu atîtea jertfe unite într-o singură țară.

Pămînturile noastre sînt bogate, sînt alduite și pline de comori; ele pot să ne hrănească din belșug și pot să ne dea toate fericirile pămîntești pe cari și-le dorește un muritor. Mulțumirea noastră poate să fie deplină. Dar, mai ales, deplină trebuie să ne fie râvna de-a iubi această țară scumpă și de a-ne da cu toții silința să facem

dintr'ânsa cât mai curînd, prin hărnicie și prin duioasă înțelegere frățească, un adevărat rai pămîntesc, precum a merit-o Ziditorul.

Sărbătoarea unirii în Blaj.

Sărbătoarea unirii, despre care am scris mai pe larg în fruntea numărului nostru trecut, s'a prăznuit în Blaj cu pompă cuvenită și cu însuflețire. S'a slujit liturghie mare în Mănăstire apoi s'a făcut o frumoasă sărbătoare în sala de gimnastică a Liceului de băieți, la care a luat parte și Înalt Prea Sfințitul Mitropolitul Vasile.

Profesorul Grigore Pădurcanu a citit lucrarea sa despre însemnătatea zilei, iar elevii Alex. Bărbănt cl. VIII, Iuliu Dreglici cl. VII, Laura Crișan cl. VI și Ioan Vlad curs III, au declamat poezii potrivite cu serbarea. Corurile Liceului de băieți și fete, conduse de prof. H. Helmann și corul Școlii normale condus de prof. Eugen Hoșârteanu, au cântat cântece patriotice.

La sfârșit Escelența Sa Mitropolitul a rostit o cuvîntare de îndemnuiri pentru tinerime. Blajul a fost împodobit cu steaguri.

Isprăvi bulgărești.

— Bande de hoji în Cadrilater. —

Cadrilater se numește limba de pămînt pe care a primit-o România dela Bulgari după războiul din 1913. Ținutul acesta se întinde la miază-zi de vechea noastră Dobroge.

Bulgarii nu vreau nici decum să se împace cu soarta și să știe Cadrilaterul în mâinile noastre. De aceea se silesc într'una să facă tulburări în pămîntul pierdut

de ei, în deosebi trimițînd acolo bande de comitajii, cari jefuesc, fură și omoară, unde numai pot.

De curînd o bandă de bulgari a atacat posturile noastre militare dela Turtucaia, omorîndu-ne un soldat și rănind greu pe alți doi.

Căpetenia hoților a fost prins, care va avea să dea seamă pentru multele ticăloșii săvârșite de bulgarii răufăcători.

...Ba nu zău, dar ni-se pare, că noi Românii suntem prea înmănușati față cu dușmanii noștri!

Nu vindeți vitele!

S'a răspândit vestea pela târguri, că prețul vitelor va scădea și cumpărătorii de tot soiul șoptesc: »Grăbiți de vindeți vitele, oameni buni, că iarăși le scade prețul în curînd!»

În urma acestor vești d. deputat Dr. Sever Dan, din partidul național, ne scrie și zice:

— »Nu vă pripiti cu vinderea vitelor, căci le-prădați pe nimic! La primăvară, cel mai târziu în vară, prețul vitelor va fi aproape așa de bun ca înainte de schimbarea coroanelor!»

În treaba cu prețul vitelor d. deputat Dan a făcut și o interpelare în Parlament, fiindcă s'vonul cu ieftinirea vitelor ar fi ieșit chiar dela Secretariatul agriculturii din Cluj. Iar prin astfel de vești poporul e dus în rătăcire, ca să-și prădeze vitele pe nimica, spre bucuria speculanților.

A murit un om de bine.

† Augustin Paul.

A murit într'un spital din Cluj, Augustin Paul, fost profesor și gazetar cu penă bună, duioasă, iar mai apoi slujbaş la consulatul român din Budapesta, în vremea din urmă în ministerul ardelean din București. De fel din comuna Letca de pe Someș, și-a închinat viața binelui obștesc, fiind gazetar în Brașov la »Gazeta Transilvaniei«, iar mai târziu profesor în vechiul regat și funcționar al României în Budapesta. Om prietinos, bun și blând, care multora a făcut bine, dând îndrumări și mijlocindu-le năcazurile și descurcându-le trebile.

Față de Blajul nostru a avut totdeauna o dragoste deosebită. În anii din urmă a plătit din al său abonamente la »Unirea Poporului« pentru săteni din comuna sa.

Directorul acestei gazete are să muțamească lui Augustin Paul, că în 1914 a putut să vadă Italia fără nici o cheltuială, precum alți tineri cu carte din Ardeal au putut să vadă România veche,

tot fără bani, spre a-și întări credința în izbânda cea mare a neamului, care s'a înfăptuit în zilele noastre.

A fost răposatul și un scriitor dulce, ale cărui scrieri vor fi pomenite totdeauna cu cinste în biserica culturii românești.

Moartea l-a ajuns pe neașteptate, tocmai când era vorba să fie iarăși trimis la Budapesta spre a fi omul de încredere al țării noastre în furnicarul Ungurimei.

Dumnezeu să-i dea odihnă cu dreptii săi, că bună luptă a purtat în viață, credința a păzit și tuturor om bun a fost, prietin și slujbaş nefățarit. Odihnească în pace!

Luare aminte.

— Cătră invalizi, orfani și văduvele de războiu. —

Intr'un ziar, »Dacia« din vechiul Regat, se publică pe seama invalizilor, orfanilor și văduvelor de războiu:

1. Că invalizii se dedau din obișnuință și cu nesățiu la betie, lene, scandaluri și multe fapte necinstite.

2. Că văduvele s'au transformat în puturile și destrăbălatele satelor.

3. Că orfanii zac în trândăvie, lene și hojie de tot felul etc.

Nu iscălește nimeni articolul, faptele însă sunt constatate, după cum se spune în articol, la fața locului de cătră un trimis al acestui ziar.

Nu intră în drepturile mele de a spune, că este ori că nu este așa; am datoria însă de a vi-le aduce la cunoștința D. Voastră, spre a vedea pe de-o parte ca voi I. O. V. sunteți urmăriți cu inimă și ochiul binelui nu numai de cătră organele Statului ci și de cătră ziarisții Români și că-i doare sufletul atunei, când nu văd și nu aud după urma voastră decât purtări frumoase și fapte de laudă; iar pe de alta, că voi și dela voi să așteptați să fiți modelele cele mai frumoase și virtuozose în satele voastre.

Pe mine m'a durut rău când am cetit cele văzute de cătră trimisul acestui ziar și n'am cuvinte întru a vă ruga, ca fiecare în parte și toți la un loc să vă păziți să opriți și să certăți pe acei ce din nenorocire cu voie ar cădea sau ar fi atins de vreunul din aceste patimi.

Numele de I. O. V. este prea Sfânt și Mare ca să-l intinați chiar voi înșivă.

Comandantul Comandamentului terit. al Corp. VII Armată.
General (ss.) VLADSCU

Vestim iarăși că »Unirea Poporului« este foaie de sine stătătoare, deosebită de foaia bisericească »Unirea«. Așadar abonemenții cari le au pe amândouă trebuie să plătească abonamentul la »Unirea Poporului« deschișit.

DE PRIN SATE.

Teatru și cor la Țicmandru.

Comuna Țicmandru, de care s'a mai scris în »Unirea Poporului« a avut în ziua Bobotează o zi de adevăată sărbătoare. Fieciorii și fetele sat, conduși de părintele V. Tatar, au aranjat o foarte cută petrecere, cu cântări, te și cu joc drăguț, la care a lergat și locuitorii din s din jur. Sala școlii, destu mare și altfel, de astădată dovedit puțin încăpătoare.

Văzând harnicul preot, oaspeții număroși nu vor căpea nici pe jumătate în școlii a hotărit, foarte înteste, să se joace întreg gramul de două ori după odată după vecernie, pe copii și bătrâni, și a doua seara, pentru cei mai tineri pentru oaspeții străini. Și amândouă ori s'a umplut de așa, încât om să fi fost, ar mai fi putut străbate în

Dară, adevărat spunând, truca și eu mă aflam în colț al sălii, nebăgat în se de nimeni, s'a și plătit să m la acest teatru, pentru că mândrenii s'au dovedit foisteți și drăguți. Au câ Imnul Regal, Luceafărul Imnul Astei, conduși de Tatar, chiar frumos, măcar că cunoșteau notele și au jucat una ci trei pieze teatrale, de care mai bune. În »Bile de tramvai« mi-a mai plăjocul lui Teofil Dan, care

Din popor.

Prietinul și colaboratorul nostru, d. Petru Olaru (Petrea Dascălul), învățător în comuna Orlat, a tipărit în »Biblioteca populară a Asociației« (Sibiu, str. Șaguna 6) o cârtică cu titlul de mai sus. Sunt bucăți scurte, ușoare de cetit, cari oglindesc viața sătenilor noștri, purtând în aceeași vreme fiecare câte-un grăunte de învățătură. Ca sătenii noștri să se îndemne a-și câștiga această carte bună, dăm și noi de arătare două bucăți dintr'ansa.

Bucuria lui Moș Ion.

Alb de praf, ca un morar, cu traista de grumazi, în mână stângă cu băta de păduceli noduros, cu dreapta pe luleaua-i din gură, pălăria lăsată pe cîafă, cu voie bună, l-am întâlnit pe moș Ion, în drumul de țară.

— De unde, pe o așa căldură?

— Dela oraș. Domnule, răspunde bătrânul luând luleaua din gură.

— În ce afaceri?

— Am fost la judecată. M'a pârât, scobura aia de Safta lui Țălăiu, cică i-am mâncat ovă-l din Valea lupului, cu caii...

Știi dumacata, cum sunt copiii. S'au jucat, bată-i norocul și caii au dat cu boturile în ovăs...

— Ei și de bună seamă, nu te-a putut câștiga!

— Da, de unde? am pierdut... Trebuie să-i plătesc, în vreme de 15 zile, 20 de lei și 3 ferdele de ovăs.

Pe de-asupra și o sută de coroane avocatului.

— Dumneata glumești, moș Ioane! Prea te vând ochii. Eu te cunosc mai rău de pagubă. Cum se poate, ca să pierzi un proces și să fii așa vesel.

— Și pe Dumnezeu meu, îți spun, că-i așa.

Când zise aceste cuvinte, moș Ion, implântă păducelul în subsoara dreaptă și se propti privind-mă zimbitor, ca și când ar râde de incurcătura în care m'a adus.

— Spun drept, că nu te înțeleg, zisei eu, prefăcându-mă năcăjit.

— Dar îți spun drept, că nu numai, că nu-mi pare rău, dar așa mi-e de haznă de ziua de azi, adaugă moșul.

— Cum așa? Nu mă mai cicăli atâta — spune-mi ori ai ceva de ascuns.

— Ba nu Domnule! Da cum să nu-mi fie haznă, când m'au judecat românește, domnii de român, în limba mea românească, așa că am înțeles tot ce au vorbit.

Și pe fața lui moș Ion un val de zâmbet se prelinse, descoperindu-mi o adevărată mulțămire sufletească.

În crășmă.

— »Așa dară ne am înțeles?«

— »Înțeles!«

— »Atunci noapte bună!«

— »Bună să deie Dumnezeu!«

— »Va să zică, punct la 7 și jumătate, să fii cusania înaintea școalei!«

— »Taman, pe ceas, Domnule învățător!«

Învățătorul satului își ridică gulerul mantalei în sus, să-i acopere urechile, implântă mâ-nile, aproape până'n coate, în buzunarele surtucului și porni în pas grăbit spre casă.

Ion al Cărașului, invăliț cojocul din șase pici de c — o luă încet pe strada Vu spre crășma lui Sandu Pur piină, pentru a-și lua »por obișnuită. În crășmă erau mulți, între cari și S Gurăspartă, — nume pe ca căpătase pentru bălăcăriile le rostea și pentru că, nu când doarme își închide lița.

Cum e obiceiul, în crășm vorbește despre multe, un mai curost, altele mai d chiate, dar când Gurăspart de față nu se poate să se v bească decât de rău.

Din vorbă în vorbă, ajun rândul să se amintească și r duelile țării. Gurăspartă tun fulgeră în contra a tot ce țara asta. Se năpustise, ca fiară turbată, când da de im trivire din partea animalu pe care vrea să-l sfășie. Că Ion al Cărașului, îl mus pentru vorbele-i nesocotite, cеста îi răspunde în g mare:

— »Tu să taci, că tu îți domnii. Tu cu dascălul, cu po

predat și monologul „Șeava țiganului” și încă cu mult haz. In „Dacia” ni-s'a arătat o frumoasă șezătoare, iară „Țiganul cântă” ne-a făcut să rădem de eră să plesnim, nu alta. Atât Ioan Ciotloș, cât și Ștefan Dragoș, dar mai cu seamă Anica Ciotloș — Pașcu au jucat foarte bine. Iți eră mai mare dragul să-i vezi și să-i ascuți. Nu numai aceștia însă, toți s'au produs bine, cine-i poate înșiră însă pe toți cu numele?

Când să ne sculam de pe scaune iată că intră 12 ficiori chipeși, în frunte cu vătavul Pavel Craina și joacă un „Călușer” și o „Bătută” de nici să mărginenii mai altfel.

Și apoi s'a început un joc, de prși celor bătrâni le săreau călăcăiele, ba până și sașii se înentufeteau și eră cât pe aici să ose apuce și ei de chiuit.

Eu, mai potolit cum eram, mi-am cam străcurat pe la masa sau banii, să văd ce câștig va cavea școala din aceasta petresașere. Am băgat de seamă, că pe rau mulți bani pe masă; când trul învățator Ioan Boier, sosit eam curând acasă din Bolșevicia după 6 ani de suferințe, a nularat peste o mie de Lei, n'am avut răbdare să stau până înțată cu număratul, mi-am înlemnat însă numele celor ce au pătat mai mult decât eră pus pe a invitare. Iată numele acestora: Ana văd. Imbăruș, soție de încarțător 5 Lei, Lucreția Dan 1 leu, Ilie Dragoș 3 Lei, Gavril Bobocodi plutonier 3 Lei, Mihail Biris econom 20 Lei, Ioan Ro-

man, econom, 3 Lei, Traian Ciotloș, econom, 4 Lei, Teofil Ciotloș, învățator, 25 Lei, Hartmann Andreas, notar, 10 Lei, Popa Remus, 3 Lei, Ioan Boier, învățator, 11 Lei, George Deac, primcurator, 11 Lei, Teodor Ciotloș, primar, 10 Lei, Vasile Tatar, preot 675 Lei.

Țicmăndrenii s'au purtat bine, preotul lor și mai bine, pentru că fiind Sf. Sa și învățatorul comunei a putut să-i învețe și pe ficiorii și fetele din sat, să facă așa lucruri frumoase. Ce vor face țicmăndrenii de aci înainte, după ce le-a venit acasă și învățatorul, voi spune poate la Paști ori la Rusale, că pe atunci iarăș am de gând să gust din vinul cel bun dela Țicmandru, dar limpede și frumos, nu tulbure ca la Bobotează.

Ghiță.

Alegerea dela Sănmărtin.

Alegerea dela Sănmărtin s'a isprăvit demult, însă valurile ei se lărgesc tot mai tare, ajungând să se vorbească tot mai mult de ea pretutindeni. S'a scris, că voturile celea mai multe le-a primit Dr. Ioan Bianu, candidatul partidului național (3146 de voturi) dar ales a fost declarat Dr. Octavian Prie din partidul averescan, cu 2799 de voturi, după ce din voturile celea multe ale dlui Bianu președintele dela Sănmărtin a mai scăzut o parte.

In privirea alegerii Partidul național a pornit recurs, care se va desbata în Parlament.

Pădurarul sorbise și ultima picătură de otravă. Iși îndesă oăciula până pe ochi, apoi ca ieșit din minți, răcnî, de se cutremură părții crășmei:

— „Drept ai, Gurăspartă! Intr'o țară cu rânduială, unul ca tine n'ar aveă loc între oameni, ci ar păzi ciubărul varmeghei... Unul, ca tine de de mult trebuie să fie în pușcărie... Dar așa, fără rânduială, cum zici tu, poți să te spargi în voia ta. Poți să vorbești pe toți de rău, să-i faci hoți pe toți, tu, care trăiești numai din hoții...”

Mai mult nu putu să grăiască pădurarul. Un vifor de glasuri iritate se desprinse din suflete și cât ai bate în palmi Gurăspartă zăcea cu capul spart în zăpada de afară.

Ion al Cărașului, târziu, noaptea a trimis vorbă învățatorului, să și capete alt căraș, că el trebuie să meargă, în satul vecin, să se înștiințeze judecătorului, că a spart capul lui Gurăspartă, cu o glajă.

Cum stă lumea și țara?

Parlamentul.

Corpurile Legiuitoare s'au ocupat și în săptămâna trecută tot numai cu treburi mai mărunte, și, legile celea mari despre alegeri și despre împărțirea pământului încă nu au ajuns la rând.

*

Preoții și învățătorii nu vor putea fi aleși deputați și senatori.

Așa e croit planul cel nou, înfățișat de guvern pentru alegerile din viitor. Lucrul acesta nu e cu noroc plănuț, fiindcă dacă planul va ajunge să se facă lege, vor fi oprîți de-a merge în Sfatul Țării tocmai aceia dintre oamenii noștri cu carte cari sunt mai aproape de popor, de talpa țării și de durerile celor mulți. Cine poate să cunoască mai bine păsurile milioanei de săteni, decât tocmai fruntașii lor de prin sate?

*

Socialiștii s'au desbinat.

Am scris în săptămâna trecută despre frământările socialiștilor din țara noastră. Acestea frământări au dus la desbinare. Socialiștii s'au rupt în trei. O parte s'au ales spre dreapta ca mai potoliti, în frunte cu Jumanca, Flueraș, Cizer și unii deputați socialiști din vechiul Regat. Alții s'au pus la mijloc, în frunte cu Toma Dragu, Lupu-Kostache și Iordăchescu. Iar spre stînga s'au ales cei închinați spre comuniștii din Rusia, în frunte cu Cristescu, Popovici, Fabian, Vasia și Dr. Rozvány.

Cei din dreapta vor scoate o foaie nouă la București sub numele de „Vremea nouă”, despărțindu-se astfel de „Socialismul”, care a rămas al celor din stînga.

*

Bolșevicii și țărani.

O știre sosită din Rusia peste Finlanda, spune, că armatele roșii ale bolșevicilor au făptuit lucruri grozave în

satele din ținutul orașului Kiev. Au fost ridicați țărani din sate întregi și trimiși în lanțuri spre Siberia, pentru că, nemulțămîți fiind cu cărmuirea bolșevică, au luat armele ca să se apere.

În aceeaș gulbernie au fost pustiite o mulțime de sate, pentru că țărani au dat hrană, cai și căruțe, la cei ce s'au răscolat împotriva bolșevicilor.

Pe acei, țărani cari aveau arme, bolșevicii i-au împușcat pe loc.

*

Cazanul rusesc tot fierbe.

De multă vreme Rusia este un cazan clocotitor. Nici într'o țară de pe lume n'a fost și nu este atîta sbucium și forfotire de patimi și de mișcări, ca tocmai în țara Mușcanilor.

Dela răsturnarea Țarului încoace Rusia nu se mai ogoaie. Popor neodihnit și veșnic neimpăcat cu starea lucrurilor din țara lor, Rușii o duc tot într'o vâltoare. Au ghicit bolșevismul și umblând după mai bine au ajuns să înoate până în gât în sânge omenesc. Dela o vreme s'au săturat bagseamă să se mai omoare unii pe alții și atunci s'au aruncat asupra Polonilor. S'au lăsat apoi și de Poloni și iarăș s'au apucat a se război ei între ei. O seamă de generații au ridicat steagurile împărăției celei vechi și au pornit război împotriva bolșevicilor. Ispravă n'au făcut nici aceștia. Apoi s'au răscolat asupra bolșevicilor sătenii, mai cu seamă însă neamul Ucrainenilor, pe cari bolșevicii tocmai de curând i-au cutropit și îi stîng în grozave măceluri. Poporul rusesc și-a pierdut cumpăna și nu se mai poate statornici la vre-un așezământ.

Trotzki, căpetenia armatelor roșii, a spus în săptămânile din urmă, că Rusia mai are de luptat și zice, că bolșevicii trebuie să-și facă o oaste de două milioane de soldați Bagseamă, ca să se bată cu lumea toată.

În Rusia vieța e un chin, nu-i hrană, nu-i rânduială, nu lucrează mai nimeni. Iar ca totuși să poată trăi atîtea milioane și milioane de guri, trebuie susținut războiul, care prin jafurile și rechizițiile lui dă hrană cel puțin soldaților

notarășul iți mînci verzele, că ești în apele lor”.

Sătenii cicalați, cari îi cungeșteau năravul, tăceau. Numai unul Cărașului își mai prindea vorba cu el, mai mult din dramă, de față de adevăr, decât însemnat de fire, căci eră om iubitor de pace. Între cei de față, eră și Vasile Muntenaș, pădurariul. Acesta, de când a început Gurăspartă a tună și sălgeră în contra rânduiei de război, și-a uitat și de beutura de masă. Stă ca un pierdut cu ochii țintă la Gurăspartă. Eră, că-i soarbe cuvintele nu ștevea. După ce Gurăspartă, își mai potolise mânia, se scoală pădurariul, ca un munte în picioare și dănd drumul pe gătleei unei dușce de rachiu, prinse vorba:

— „Așa-i, drept are!”
Oamenii din crășmă, erau cum și mai atenți. Vorbele pădurariului le incremenise glasul și buze și nici unul nu înțărăcă să zică un cuvânt.
Lui Gurăspartă îi rădeau ochii de fericire, că și-a găsit opăta.

In Rusia soldatii au ce le trebuie, fiindcă au puterea în mână.

La primăvară cine știe încărău se va îndreptă puvoiu rusesc neodihnit, care forfote într'una. Toți vecinii Rușilor își dau seamă de această primedie. Polooii le-au și tras până acuma o chelfâneală. Și de bună seamă, dacă s'ar încumătă spre granițele noastre nici pe noi nu ne vor găsi cu mâinile în sân!

STIRI

— **A sosit d-l Iorga dela Paris.** Marele învățat al neamului nostru, dl Nicolae Iorga, care în săptămânile trecute ne-a făcut atâta cinste la Paris, a sosit cu bine la București. La gară a fost întâmpinat de-o mare mulțime de prietini în fruntea cărora se aflau dd. Maniu, Vaida, Lupu și numeroși deputați din Federație. Gazetele din Paris n'au încetat încă de-a tipăi laude călduroase pentru acest vrednic bărbat al Nației noastre.

— **Dl Ionel Brătianu a abzis de deputăție.** Fostul prim-ministru al României pe vremea războiului și mai marele partidului liberal, dl Ionel Brătianu a abzis de deputăție. DSa nu mergea de loc la cameră, astfel prezidentul camerei a trebuit să-l provoace, ori să vină la ședințele camerei, ori apoi să abzică de deputăție. Dl Brătianu și a ales pe aceasta din urmă, jignit poate și pentru că așa de mult a scăzut numărul deputaților din partidul său, și pentru că nu-i place cum se sfădesc deputații în cameră.

— **Drepturile limbii noastre.** Până în 1 Septembrie, anul curgător, toți slujbașii de neam străin dela Căile Ferate Române din Ardeal vor trebui să învețe românește, fiindcă de-atunci înainte toate scrisorile și toate treburile vor avea să se poarte numai în limba țării. Așa să fie!

— **Moartea păpușilor.** Cătanele lui Trozchi, bolșevicul, au pornit acum, în lipsă de alt dușman, război cumplit împotriva păpușilor... Marele sfat bolșevic dela Moscova a hotărât adecă de curând, că trebuie adunate

toate păpușile copiilor din Rusia și zdrobite, ca nu cumva copiii, jucându-se cu păpuși, să mai viseze lumea de altă dată, când se puteau bucura de căldura vieții familiare. Treaba vine de-acolo, că bolșevicii nu mai lasă copiii în seama părinților ca să-i crească, ci îi iau de mici dela mamele lor și îi cresc în căsărmi, iar pe femei le pun la lucru, ca să »nu-și mai piardă vremea« — zic ei — cu legănatul...

Astfel vor fi căutate toate păpușile și vor fi smulse din mâinile plâpânde ale copiilașilor, ca bolșevicii să poată dormi hodiniți din partea asta.

Săraci copilași, sărace bucurii nevinovate!

— **Nemții jalese.** In Bavaria s'a dat un ordin, care oprete toate petrecerile și jocurile. Nu se cuvine să ne petrecem, zic bavarezii, când poporul german are de jelt vechea sa mărire.

Așa-i soarta lumii: cine râde prea mult, plânge pe urmă.

— **Prințul Carol între Aromânii din Macedonia.** In Macedonia, o țară-șoară din Grecia, se află aproape 1 milion de români, cari vorbesc aproape ca și noi. Aceștia, auzind de încuscrirea regelui lor cu al nostru și știind că Prințul Carol se află la mireasa sa, în Atena, i-au trimis o telegramă scrisă în limba franceză, prin care îl invită să-i cerceteze. Grecii i-ar face greci și pe acești frați ai noștri, de aceea nu le-au primit telegrama românească. Prințul Carol le-a trimis o telegramă românească, prin care le aduce la cunoștință, că intrucât va avea vreme, îi va cerceta cu drag.

— **Ungurul tot ungur.** Afăm, că Ungurii de dincolo de Tisa dau oamenilor pașapoarte, din cari se vede, că Ardealul se ține încă tot de Ungaria și că este stăpânit numai vremelnic de armata română. A mai venit apoi o scrisoare din Ungaria, prin care li-se dă voie farmaciilor din Ardeal să dăinuiască și în anul 1921. Cum se vede ungurii nici până astăzi nu s'au trezit din vechile lor visuri...

— **Singura măsură bună** împotriva bacșișurilor dela C. F. R. este pedeapsa. Am spus-o și noi de atâtea ori în această gazetă și în sfârșit, se vede, că a înțeles-o toată lumea. Comercianții ardeleni s'au adunat zilele trecute la Cluj și au cerut toți într'un glas dela guvern să facă o judecatorie anume, care să judece pe cei aflați vinovați pentru primirea de bacșișuri. Intrucât guvernul nu le-ar împlini această rugare se roagă să-i ducă pe toți la Curțile Marțiale. Altfel, spun negustorii, până-i lumea nu se vor ieftini mărfurile.

— **Haine românești pentru ceferiști.** Incepând cu ziua de 1 Martie toți ceferiștii din întreagă România-Mare vor fi siliți să poarte haine românești. Așadară în sfârșit și îmbrăcămintea ceferiștilor ne va dovedi că suntem aievea în România-Mare.

— **Norocul unei servitoare.** Mare lucru s'a întâmplat săptămâna trecută la Cluj. O servitoare ca toate servitoarele, a primit din America o moștenire dela o rudenie de a sa de 2 miliarde și 400 milioane.

— **Istetime românească.** Un român, dl Brumărescu, a făcut la Paris un fel de mașinărie, cu ajutorul căreia se pot încopcia vagoanele dela trenuri ele de sine, fără de ajutorul oamenilor. Până acuma, de câte ori se încopciau vagoanele trenurilor deolaltă, trebuia să stea un om între ele și să-le lege cu niște cârlige. Trântindu-se vagoanele deolaltă și lucrătorul dintre ele nebăgând bine de seamă, ajungea între trântitoarele vagoanelor, cari îl omoreau. Astfel de nenorociri au fost și sunt foarte dese. De acuma de acestea nu se vor mai întâmpă, mulțămîta iuscusînți românului Brumărescu.

— **Impotriva lui Lenin.** Se vede, că Rușii s'au saturat de bolșevismul lui Lenin și o seamă de tovarăși de ai lui au aruncat cu o bombă după dânsul. Bomba a omorît pe 48 de tovarăși, Lenin a scăpat însă cu viața. Drept pedeapsă stăpânirea bolșevică a ordonat ca din toate temnițele să fie scoși prin tragere de sorți 48 de întemnițați, pe cari i-au împușcat numai decât.

Posta Redacției.

I. Teodorean. — Cu dragă inimă V'am împlini cererea, dar durere, ca foaia înnoată în datorii grele, încât abia își trage zilele, necum să mă poată face ea cinste. Câștigați-ne abonemenți în comuna Divoastră sau în jur și vă dăm foaia pe-un an întreg gratuit!

G. R. — Poezia »Suferințele unei mame pentru fiul său« e simțită poate dar versurile schioapătă grozav. Nu se poate publica.

Anghel H. — Iată o strofă din cu vânt în cuvânt:

»Din a orizontului
Înălțime s'a
Intins o 'ntunecime
Și toată lumea stă
In amorțire etc...

Am dat-o chiar precum ai scris. Și zicem:

Dă-o'n sărăcie
Poezie
Că-i »întunecoasă«
Ca iarna pustie!
Etc, etc!

Cine a auzit sau cîntăc
știe ceva despre Căta
Zacharie înrolat la regime
tul de infanterie 62 comp
nia 3. din comuna Stup
și dus în rebel în 1914
contra Sărbilor, să bine
iască a trimite în scris
oficiul protop. din Tea
Așteaptă vestea soția
Maria și 2 băieți de
și 8 ani, cari din 1914
iau mai auzit de veste.

V. Podob
protopop.

Se vinde:

Viță de vie altuită
cl. I. Lei
Viță de vie altuită
cl. II. Lei

A se adresa la:

Viticulorul Curtii Metropolitane
(21) 2-3. Blaj.

Nicolae Barna pantof

Blaj — Strada Vancea
Lângă internatul de băieți.

Are totdeauna și încăl
gata. Lucru trainic

E fecior de țaran și serv
cu grijă pe tot omul.
Câștigați-vă încălțari
oameni de ai noștri. (30)

Redactor responsabil:

IULIU MAIOR

Cenzurat: Dr. Denghel primpr